

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1KO/57/2017
Identifikačné číslo spisu:	5017200425
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5017200425.1

UZNESENIE

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., F. proti žalovanému Mesto Turčianske Teplice, Partizánska 1, Turčianske Teplice, IČO: 00 317 004, o uloženie povinnosti, vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29 Sa 15/2017, o nesúhlase Krajského súdu v Žiline s postúpením mu veci Okresným súdom Martin, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci j e d ô v o d n ý.

Na konanie v prvej inštancii je vecne príslušný Okresný súd Martin.

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Martin dňa 10. mája 2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť vykonať vklad do katastra nehnuteľností v súlade s kúpnu zmluvou V 443/98 z 20.7.1998, bezodkladne zrušiť neoprávnené vklady a špecifikované parcely na LV XX, k. ú. F. označiť v katastri žalovaného v prospech žalobkyne.

2. Okresný súd Martin, na ktorom bola vec vedená pôvodne pod sp. zn. 15 C 17/2017, uznesením z 22. júna 2017 č. k. 18 S 2/2017-42 postúpil vec Krajskému súdu v Žiline ako súdu vecne a miestne príslušnému na prejednanie a rozhodnutie tejto veci s poukazom na ustanovenia § 10, § 13 ods. 1 a § 18 ods. 2 prvá veta zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“). Ustálil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala ochrany pred nečinnosťou žalovaného ako orgánu verejnej správy, takže ide o vec patriacu do správneho súdnictva.

3. Žalobkyňa na toto uznesenie reagovala podaním zo 4.7.2017, v ktorom uviedla, že na Okresnom súde v Martine sa nedomáhala ochrany pred nečinnosťou MÚ Turčianske Teplice ako orgánu verejnej správy a predmetné uznesenie žiada ako nezákonné zrušiť.

4. Krajský súd v Žiline nesúhlasil s postúpením mu veci Okresným súdom v Martine a predložil vec na rozhodnutie kompetenčnému senátu Najvyššieho súdu SR podľa ustanovenia § 18 ods. 4 S.s.p. Uviedol, že z obsahu žaloby žalobkyne a jej následných podaní je zrejmé, že vôľa žalobkyne nesmeruje k ochrane jej práv pred nečinnosťou žalovaného, ale sa domáha ochrany vlastníckeho práva a namieta porušenie

svojich práv konaním žalovaného. Súdu v tomto štádiu konania neprináleží vyhodnocovať dôvodnosť žaloby, ale splnenie procesných podmienok. Má za to, že pri absencii jednoznačného vymedzenia skutkových okolností rozhodných pre zodpovedanie otázky kompetencie súdu je v prípade neodstránenia zmätočnosti žaloby kompetentný rozhodnúť o prípadnom odmietnutí žaloby súd, ktorému bola žaloba doručená, t. j. Okresný súd Martin. Predbežne možno uzavrieť, že ide o spor civilného charakteru. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaný nie je vlastníkom určitých nehnuteľností, domnieva sa, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť, ak „ostal zapísaný“ v katastri nehnuteľností k označeným nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy.

5. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o vecnej príslušnosti [§ 18 ods. 4 a § 8 S.s.p. v spojení s § 11 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“)] po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci je dôvodný.

Podľa § 8 S.s.p., kompetenčné spory medzi súdmi, ak je sporné, či vec patrí do správneho súdnictva, rozhoduje kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa Civilného sporového poriadku.

Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

6. Kompetenčný senát najvyššieho súdu súhlasí so záverom krajského súdu, že z obsahu žaloby v spojení s doplňujúcimi vyjadreniami žalobkyne je zrejmé, že sa nedomáha ochrany pred nečinnosťou žalovaného ako orgánu verejnej správy, ale domáha sa ochrany vlastníckeho práva v súvislosti s kúpnu zmluvou, ktorú uzavrela ako jedna z kupujúcich so žalovaným ako predávajúcim.

7. Podmienkou na to, aby vec bola prejednaná v rámci správneho súdnictva je, aby išlo z hľadiska predmetu konania o také konanie, ktoré spĺňa zákonom vymedzené podmienky, definované v ustanovení § 6 S.s.p. V danom prípade však z obsahu, ani petitu žaloby nevyplýva, že by sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu, teda nejde o správnu žalobu.

8. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti kompetenčný senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že v zmysle § 2, § 3 a § 6 S.s.p. a § 137 C.s.p. nejde o vec patriacu do správneho súdnictva a podľa § 12 C.s.p. v spojení s § 13 a § 15 ods. 1 C.s.p. je na konanie v prvej inštancii vecne a miestne príslušný súd uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 7 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.